

Přeji Vám pěkný den.

Fotografie pořízené dnes 15. 5. 2013 u Obecního úřadu v Chanovicích.

Vyvěsit hrábě znamená podporu snaze získávat pro venkov dostatek financí na zajištění denních potřeb venkovských občanů. A to nejen z evropských fondů, ale narovnat ještě spravedlivěji rozdělování financí z rozpočtu naší republiky, z krajských rozpočtů a bojovat proti korupčníkům.

**V březnu letošního roku se Obec Chanovice přihlásila,
souhlasným usnesením patnáctičlenného zastupitelstva,
ke Druhé Zlínské výzvě.**

Proč musí občan venkova na své náklady a ve svém volném čase jezdit desítky a někdy i stovky kilometrů, stále dále od svého bydliště?? Mnohé z potřeb se vzdalují: lékařská péče, možnost nákupu základních potravin a zboží denní potřeby, školská zařízení, pobočky pošty, pracoviště katastrálních úřadů, pobočky dodavatelů energií, atd.

Předkládám několik názorů k tématu, které vycházejí z činnosti starosty menší obce, ze zkušeností člověka žijícího na vesnici a ze zkušeností předků.

Finanční jistota a možnosti obcí:

- způsob financování měst a obcí a různé dotační programy v ČR staví do nevýhody menší obce. Čím menší obec, tím menší finanční „příděl“ na občana.
- dle nynějšího přerozdělování financí na trvale bydlící občany není plně brána na zřetel velká rozloha spravovaných území na venkově, péče o území by měla být více hodnocena.

Dotační tituly:

- pomáhají řešit mnohé náležitosti, ale obce musí vkládat velké podíly z rozpočtů do příprav projektů, aniž mají jistotu, že připravená akce bude realizovaná. Proto musí připravovat několik potřebných akcí najednou.
- je potřeba zjednodušit programy a celkovou administrativu, případně snížit jejich počet.
- nerovné přerozdělování daňových výnosů omezuje možnosti povinných spoluúčastí.

Dopady na venkov z období socializace a mnohdy přetrvávající:

- komunistický režim cíleně ničil po staletí se formující samostatnost venkovského obyvatelstva s hrdostí myšlení a schopností postarat se „sám o sebe“.
- velké procento lidí opustilo venkov, odešlo do měst „budovat tolik potřebný těžký průmysl“. Získali modernější bydlení a větší výdělky za méně pracovního času a lehčí práci, ovšem s důsledkem, že vše bylo organizováno a hlídáno státem. Jedinec neměl takřka žádné rozhodovací právo. Na vsi zůstávali lidé u časově a tělesně náročné práce s menším příjmem.
- naprostá většina menších venkovských sídel byla směřována k zániku. Nebyly cíleně vytvářeny základní podmínky pro rozvoj bydlení. Proto naprostá většina venkovských sídel v posledních letech řeší infrastrukturu, která je ve městě úplně běžná – vodovody, kanalizace, povrchy komunikací, plynovody, telefony, zesílení elektro rozvodů, společenská zařízení.
- nejsou vyřešeny základní služby pro občany vesnic, denní potřeby občanů. Sociální péče pro seniory, možnost nákupu, dopravní obslužnost, veškeré služby,

- školství je nadměrně hodnoceno dle hospodářských výsledků, zapomíná se na specifika venkova. Bude-li dítě od školního věku ze vsi odjíždět, tak těžko dosáhneme stabilizace.

Informovanost:

- mnohé informace jsou podávány nedostatečně a zkresleně. Velká pozornost médií je věnována fámám a skandálům. Chybí objektivní informace s důrazem na hloubku problematik. Je nutno informovat o úspěších a faktech denního života a denní práce na vsi.

Je nutné objektivně informovat o činnostech na venkově a získat výchovou opět úctu k člověku, který pracuje v sepetí s přírodou - zemědělec, lesák, rybář, kameník, apod.

Lidé na venkově umí užívat „selský rozum“ a umí se o sebe postarat, ale potřebují alespoň cítit podporu systému. Nemůžeme přeci všichni žít ve velkých městech.

Proto vše dnešní hrábě jako symbol a upozornění, že i na venkově žije člověk a chce tam být i nadále.

Zdravím a děkuji za Váš čas,

Petr Klásek Černický dočasný starosta Obce Chanovice.